

РЕШЕНИЕ

№ 6901

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6948** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Х. И. Г. срещу Заповед № 230з-624/28.06.2021г. на началника на Об РУ на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР във вр. с чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР във вр. с чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, във вр. с чл.197, ал.3, т.2 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. От фактическа страна излага, че дисциплинарнонаказващия орган /ДНО/ със своя заповед наредил извършването на проверка за установяване на дисциплинарни нарушения от служители, данни за които се съдържат в справка с рег.№ 230л-16224/16.04.2021г. На тази дата, според оспорващия, ДНО е узнал за извършеното от него дисциплинарно нарушение. Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание била издадена на 28.06.2021г., с което било нарушено изискването за налагане на дисциплинарното наказание в двумесечен срок от откриване на нарушението, регламентирано в чл.195, ал.1 ЗМВР. На следващо място се сочи, че заповедта не съдържа изискуемите от чл.210, ал.1 ЗМВР задължителни реквизити, тъй като от мотивната част на заповедта не може да се установи посочването на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и

произтекли ли са вреди от това виновно поведение на служителя. Не била конкретизирана формата на вината. Оспорват се изцяло вменените на жалбоподателя нарушения като се твърди, че той е изпълнил служебните си задължения. Претендират се разноските по производството. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.А..

Ответникът по оспорването чрез юр.И. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Счита, че представените по делото доказателства установяват по несъмнен начин извършването на нарушението, а именно нерегламентирано връщане от жалбоподателя на вещество, което може да се предполага, че е наркотично и което не е изследвано. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно и от доказателствата по делото се установява, че към датата на налагане на дисциплинарното наказание жалбоподателят заема длъжността полицейски инспектор VI степен в Група „Оперативна дежурна част“ към Об РУ на СДВР.

Със Заповед № 230з-258/16.03.2021г. на ответника /л.35/, на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е наредено извършването на проверка по постъпили данни за извършено дисциплинарно нарушение по см. на чл.194, ал.2, т.1 и т.2 ЗМВР от служители на Об РУ във връзка с изложеното в докладна записка рег.№ 230р-11211/15.03.2021г. /приложена по делото на л.38/. Видно от нея във връзка с работата по досъдебно производство № 230 ЗМК-1937/25.10.2020г. по описа на Об РУ на СДВР, образувано за противозаконно отнемане на чуждо моторно превозно средство – лек автомобил марка „А. Р.“, модел „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , инспектор К. Н. установила, че същото не е обявено за издирване. На 22.01.2021г. инспектор Н. извършила справки в информационните масиви на МВР и установила още две моторни превозни средства, които не са обявени за издирване във връзка с образувани досъдебни производства – по ДП № 230 ЗМК 1291/17.07.2020г. и по ДП № 230 ЗМК 2241/12.12.2020г.

За извършената проверка по заповедта е изготвена докладна записка от 22.03.2021г. като видно от нея, след приобщаването на графиците за дежурствата на служителите от група ОДЧ за месеци юли, октомври и декември 2020г. е установено, че на датите, на които са подадени заявленията за противозаконното отнемане на автомобилите, дежурни са били съответно инспектор Х. Г., младши експерт А. С. и младши експерт Й. П..

Предвид така посоченото в докладната записка от 22.03.2021г., ответникът е издал Заповед № 230з-290/25.03.2021г., с която е допълнил и изменил своя Заповед № 230з-258/16.03.2021г., с оглед установеното в хода на проверката, а именно виновно поведение от страна на служителите на Об РУ на СДВР инспектор Х. Г., младши експерт А. С. и младши експерт Й. П. като в тази връзка е разпоредено да се извърши проверка относно това има ли извършени нарушения на служебната дисциплина от посочените служители. Заповедта е връчена срещу подпис на жалбоподателя на 30.03.2021г. На същата дата му е връчена и писмена покана за даване на писмени

обяснения с рег.№ 230р-13645 /л.51-52/. В поканата подробно е изложено установеното до този момент като към жалбоподателя са отправени конкретни въпроси. Указано е, че писмените обяснения следва да се представят в срок от 72 часа, както и че ако не бъдат представени това ще бъде считано за отказ.

На 02.04.2021г. жалбоподателят е завел в деловодството писмено сведение /л.53/, съгласно което на посочените в поканата дати – 17.07.2020г., 25.10.2020г. и 12.12.2020г., не може с категоричност да заяви дали е изпълнявал служебните си задължения, съгласно график за дежурства. В случай, че е бил на работа, сочи, че е изпълнявал служебните си задължения в съответствие със ЗМВР, подзаконовите нормативни актове и длъжностната характеристика за заеманата длъжност. Описаните в поканата автомобили не помни да са били регистрирани като престъпления по време на негово дежурство. Функционалните му задължения в подобни случаи описва по следния начин: при постъпване на материалите във връзка с противозаконно отнемане на МПС в качеството му на оперативен дежурен уведомява диспечер СДВР като след това информацията се предава на автопатрулите на 06 РУ на СДВР и се отразява в книга /дневник/ за постъпили сигнали. След като бъде предадена тази информация, следва събраните материали да се предават в ОДЧ за обявяване на МПС в издирвателната дейност. Контрол върху действията на помощник дежурните служители по време на смяна осъществява оперативния дежурен в районното управление, съгласно изготвения график.

На 16.04.2021г. е изготвена справка рег.№ 230р-16224 /л.162 и сл./ за резултатите от извършената проверка като бездействието – непредприемане на действия по обявяване за общодържавно издирване на обявените за противозаконно отнети МПС е прието за нарушение на Заповед рег.№ 8-Из-32/13.06.2016г. на министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени Вътрешни правила за издирвателната дейност в МВР – част четвърта „Издирване на пътни превозни средства/моторни превозни средства“, съответно за дисциплинарно нарушение по см. на чл.194, ал.2, т.1, предл.3-то ЗМВР, във връзка с което е предложено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца. Жалбоподателят е запознат със справката на 14.06.2021г. като до същия е отправена покана с рег.№ 230р-24066/14.06.2021г. за даване на писмени обяснения по случая, с оглед установеното в справката, в срок от 24 часа от връчването ѝ. Видно от констативен протокол рег.№ 230р-24505/16.06.2021г. жалбоподателят не е депозирал обяснения.

Последвало е издаването на оспорената заповед, като видно от мотивите ѝ, ДНО е приел, че в случая са налице три самостоятелни дисциплинарни нарушения – необявяване на данните за три противозаконно отнети МПС, извършени в три различни времеви периода, което обуславя прилагане разпоредбата на чл.197, ал.3 ЗМВР – налагане на общо наказание за максимално предвидения от закона срок, когато за санкционирането на деянията е предвидено налагането на еднакви по вид наказания. Заповедта, съгласно отбелязаното в нея, е връчена на оспорващия на 30.06.2021г. Жалбата срещу нея е заведена в деловодството на съда на 08.07.2021г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от него, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В разпоредбата на чл.204 ЗМВР са посочени компетентните да налагат дисциплинарни наказания, органи, като правомощията им са диференцирани според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видовете наказания. Според т.4. наказанията се налагат със заповеди от служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по чл.197, ал.1, т.1 - 3.

В конкретния случай оспорената заповед е за налагане на дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР и е издадена от началника на Об РУ на СДВР, предвид което съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

На основание чл.210, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена при спазване на посочените изисквания за форма и съдържание на административния акт, изложени са фактическите и правни основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

Съгласно разпоредбата на чл.205, ал.1 ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Според ал.2 на с.р. за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарна наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. За организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания от министъра на вътрешните работи е издадена Инstrukция № 8121з-470/27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обнародвана в ДВ, бр.34 от 12 май 2015г., отм. с § 5 от ПЗР на Инstrukция № 8121з-877 от 6 юли 2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обн.ДВ, бр.59/16.07.2021г., но приложима към процесния случай на основание чл.142, ал.1 АПК. Съгласно чл.16 от тази инstrukция, дисциплинарна наказващият орган назначава проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР с писмена заповед по образец, като копие от нея се изпраща незабавно в Дирекция "Човешки ресурси" - МВР. Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час.

В настоящия случай проверката е разпоредена със Заповед № 230з-258/16.03.2021г. като след изготвяне на докладна записка от 22.03.2021г., в която е посочено за установено, че на датите, на които са извършени нарушенията – 17.07.2020г.,

25.10.2020г. и 12.12.2020г., дежурен е бил жалбоподателят като ръководител екип, заповедта е изменена и допълнена със Заповед № 230з-290/25.03.2021г. на ответника, последната връчена му срещу подпис. В хода на извършване на проверката са изискани данни от Софийска районна прокуратура във връзка с образуваните досъдебни производства, събрани са доказателства относно запознаването на жалбоподателя с издадените заповеди във връзка с организацията на работата, доказателства за времето на извършване на необходимите действия по подадените сигнали за противозаконно отнемане на МПС. За резултатите от проверката е изготвена справка рег.№ 230р-16224/16.04.2021г. /л.162 и сл./ като едва от момента, когато ДНО се е запознал с този доклад се счита за установено от него извършеното нарушение. В този см. не е налице твърдяното нарушение по чл.195, ал.1 ЗМВР. Жалбоподателят е своевременно поканен да даде писмени обяснения по случая, от която възможност не се е възползвал. Предвид това съдът приема, че е спазена регламентираната в специалния ЗМВР процедура.

Обективирани в справката констатации са възпроизведени в мотивите на оспорената заповед и кореспондират с дадената за нарушението правна квалификация, което обезпечава извод за правилно приложение на материалния закон. Събраните в хода на съдебното производство доказателства установяват по безспорен начин извършването от жалбоподателя от обективна и субективна страна на вмененото му дисциплинарно нарушение. Обратно на твърденията на оспорващия, направени в жалбата му, в заповедта ясно и недвусмислено са описани действията на служителя, квалифицирани като дисциплинарно нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл.194, ал.2, т.1, предл.3-то ЗМВР дисциплинарно нарушение е неизпълнение на заповедите на министъра на вътрешните работи. Не е спорно между страните, че със Заповед рег.№ 8-Из-32/13.06.2016г. на министъра на вътрешните работи са утвърдени Вътрешни правила за издирвателната дейност в МВР като съгласно чл.74, ал.3 и ал.4 от тях, служителите, приели съобщение или заявление за обект на издирване МПС, незабавно уведомяват оперативния дежурен в РУ и продължават да извършват първоначалните оперативно-издирвателни мероприятия, като оперативните дежурни в РУ информират ОДЦ/ОДЧ на ОДМВР и полицейските сили, работещи в обслужваната от РУ територия и обявяват обект на издирване в Автоматизирана информационна система „Издирвателна дейност“ в Националната шенгенска информационна система /АИС – ИД – НШИС/ не по-късно от 15 минути след постъпване на съобщението. Видно от доказателствата по делото, жалбоподателят е запознат с посочената заповед срещу подпис на 07.11.2019г.

Безспорно се установи по делото, че на 17.07.2020г., 25.10.2020г. и 12.12.2020г. са подадени три сигнала за противозаконно отнети МПС, които не са обявени за общодържавно издирване, както и че на посочените дати съгласно утвърдения график на дежурствата на група ОДЧ към 06 РУ на СДВР, жалбоподателят е бил на работа като полицейски инспектор. В качеството му на дежурен инспектор Г. е запознат със сигналите, но не е изготвил докладна записка за установени нередности, които дават основание отнетите МПС да не бъдат обявени за общодържавно издирване, въпреки това не са извършени съответните действия по обявяване на автомобилите за издирване чрез въвеждане на сигнала.

За посоченото нарушение според чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР е предвидено налагането на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година – ал.2 на чл.200 ЗМВР. Според разпоредбата на чл.197, ал.3

ЗМВР на държавен служител, който е извършил две едновременно установени нарушения на служебната дисциплина, наказващият орган, след като определи наказание за всяко, може да наложи: 1. по-тежкото от определените наказания, когато за санкционирането на нарушенията са предвидени различни по вид дисциплинарни наказания; 2. едно общо наказание за максимално предвидения от закона срок, когато за санкционирането на нарушенията са предвидени еднакви по вид наказания. В случая ДНО се е възползвал от предвидената в закона възможност като е определил размера на дисциплинарното наказание съобразно втората хипотеза с оглед установените в хода на дисциплинарната проверка три нарушения, представляващи неизпълнение на заповед на министъра на вътрешните работи, а именно определил е срок на наказанието в максималния предвиден от закона размер от една година. В този смисъл съдът приема, че при определяне размера на наказанието ДНО е спазил и изискването по чл.206, ал.2 ЗМВР като мотиви за конкретно наложеното наказание и неговия размер са изложени в оспорения акт – съобразени са тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, цялостното поведение на държавния служител по време на службата като е обсъдена кадровата му справка. Обратно на изложеното в жалбата възражение, обсъдена е и формата на вината, при която са извършени деянията като е прието, че установените нарушения са от типа, поставящи в опасност определени обществени отношения, в случая тези, регламентиращи задълженията на правоохранителните органи да осъществяват действия по разследване в определени срокове като не са налице обстоятелства, изключващи вината на служителя.

По тези съображения съдът намира, че оспорената заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон. Актът е съответен и на целта на закона – да се предупреди и превъзпита държавния служител като бъде подтикнат да изпълнява стриктно служебните си задължения.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за законосъобразен административен акт по отношение, на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Това от своя страна обуславя извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. Такива се следват на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева на основание чл.24 НЗПП вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. И. Г. срещу Заповед № 230з-624/28.06.2021г. на началника на 06 РУ на СДВР.

ОСЪЖДА Х. И. Г. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по

производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: